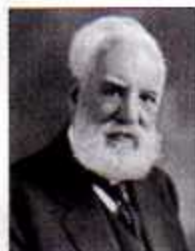

Albert Einstein, a relativitáselmélet zseniális megalkotóját manapság tipikus tanulási zavarosként tartanák számon az iskolában. Később, csak 3 éves korában kezdett beszélni, az általános iskolában pedig mindvégig nyelvtani problémái voltak. Tanára a továbbtanuláshoz ipari iskolát javasolt neki, nemcsak azért, mert gyenge tanuló volt, hanem mert egyenesen retardálnak tartotta.

Alexander Graham Bell, a telefon feltalálója is diszlexiával küzdött. Az édesapja süket, a nagypapa pedig beszédhibás gyermekeket tanított beszélni, így már kiskorában is a beszéd, a hangadás mechanizmusa érdekelte. Az első inspiráció 27 éves korában valósult meg, amikor sikerült neki - egy épületen belül - drótokkal összekötött készülékekkel kapcsolatot teremteni és beszélgetést folytatni asszisztensével, Thomas Augustus Watsonnal

Diszlexiás hírességek

Ugye, milyen soknak tűnik, amikor olvassuk a teljesség igénye nélküli felsorolást?

Henry Ford, Pablo Picasso, Walt Disney, Thomas Edison és Michael Faraday.

Az USA hat elnöke: az első, *George Washington*, a harmadik, *Thomas Jefferson*, a huszonnyolcadik, *Woodrow Wilson*, a harmincötödik, *John F. Kennedy*, a negyvenegyedik, *George H. W. Bush*, a negyvenharmadik, *George W. Bush*.

Az angol miniszterelnök, *Winston Churchill*.

Az amerikai tábornok, *George S. Patton*.

A világirodalom hírességei: *Agatha Christie, Roald Dahl, John Irving, Terry Goodkind, William Butler Yeats.*

Könnnyűzenészek közül: *John Lennon, Harry Belafonte, Cher, Ozzy Osborne.*

Színészek: *Tom Cruise, Danny Glover, Whoopi Goldberg, Anthony Hopkins, Keanu Reeves, Fred Astaire, Marlon Brando, Harrison Ford, Dustin Hoffman, Silvester Stallone.*

Sportolók: *Muhammad Ali, Magic Johnson, Jackie Steward.*

Informatikusok: *Bill Gates (Microsoft), Steve Jobs (Apple).*

Egyéb ismert személyiség: *Nelson Rockefeller (politikus), Tommy Hilfiger (divat), Jamie Oliver (séf).*

Az itt szereplőkön kívül még igen sok, további nevezetes személyről is szólhatnánk, akik áttörték korlátaikat. Talán sokan irigylik is szerencsájukat. Mi azonban nem látjuk a küzdelmeiket, esetleg

hányattott sorsukat az életük folyamán, csak a fényt, melyet a hírnév kölcsönöz és a példa, mellyel tehetséges diszlexiás társaiknak szolgálnak.

De mi van, mi lesz a tanulási nehézségekkel küzdők hatalmas tömegeivel, a többi, sok száz millió diszlexiással? Tehetünk értük valamit? De mit és hogyan?

Segítsük a diszlexiásokat! Találjuk meg őket!

Nem vitás, hogy nem lehet mindenki világhírű, és nem is kell, hogy az legyen! De normális életre minden bizonnyal mindenki vágyik és joga is van ehhez. Ezért elengedhetetlen, hogy a gyerekekről mielőbb kiderüljön a tanulási problémájuk természetete. Így idejében megkaphatják a diszlexiások is a megfelelő segítséget: az értő bánásmódot és pedagógiát, a fejlesztés sikeréhez szinte nélkülözhetetlen megfelelő segédeszközt, orvosi segítséget, reedukációt (lásd erről korábbi írásainkat a TANÍTÓ folyóiratban [2010. 9-10. szám 6. p.]). Ismertessük meg családjukat és a közvetlen környezetüket (osztálytársak!) is a diszlexia természetével, kínjaival és ajándékával egyaránt, hogy jobban megérthessék, elfogadják őket.

De ne feledkezzünk meg az ifjak és felnőtt korúak megsegítéséről sem. Az ő sorsukat is nagymértékben megkönnyítheti a szükség szerint alkalmazott megfelelő segédeszköz (speciális lencserendszer), a pozitív diszkrimináció, a számukra megfelelő foglalkoztatási lehetőségek megtalálása, az oktatási lemaradások, hiányok pótlása. Hiszen örökös kudarcaik nyomán könnyen rossz irányt vehet életük.

S mit tehetünk a már kriminalizálódott, a már drogfüggő, börtönben élő diszlexiásokkal?

Keressük meg, biztassuk őket és mutassuk meg a kitörés lehetőségét, és segítsünk a kilábalás feltételeinek megteremtésében, hiszen az út előttük is ott áll. A feladat természetesen nem könnyű, de talán a jó példák ereje, a segítő rendszer kiépülése, emberközébe kerülése rajtuk is lendíthet még valamit. Az olvasásban, a szövegértésben nekik is komoly segítséget jelenthet a *ChromaGen* rendszer kipróbálása és szükség szerinti használata, mert az értő pedagógia nehéz fejlesztő/pótló munkáját jelentősen megkönnyítheti. Hisszük, hogy a pedagógia, az orvostudomány és a szakszolgálat szoros összefogással és szakszerű együttműködéssel igen sokat tehet a kallódókért, a diszlexiások megsegítésén keresztül az egész társadalomért és az országért.

Forrás:

en.wikipedia.org; dyslexia.com;
beingdyslexic.co.uk; ezinarticles.com
nndb.com